

Prof. univ. dr. **Ilie Pascu**

Prof. univ. dr. **Petre Buneci**

Lector univ. dr. **Bogdan Buneci**

# **Drept penal. Partea specială**

## **Volumul II**

Infracțiuni de corupție și de serviciu. Infracțiuni de fals.  
Infracțiuni contra siguranței publice. Infracțiuni care aduc atingere  
unor relații privind conviețuirea socială. Infracțiuni electorale.

Infracțiuni contra securității naționale. Infracțiuni contra  
capacității de luptă a forțelor armate. Infracțiuni de genocid,  
contra umanității și de război

## **Secțiunea a 9-a. Divulgarea informațiilor secrete de stat**

### **§1. Conținut legal și caracterizare**

Conținutul legal al faptei de divulgare a informațiilor secrete de stat este prevăzut în art. 303 coroborat cu art. 309 C. pen., într-o variantă tip, o variantă atenuată și o variantă agravată.

**Varianta tip** [art. 303 alin. (1) C. pen.] constă în divulgarea, fără drept, a unor informații secrete de stat, de către cel care le cunoaște datorită atribuțiilor de serviciu, dacă prin aceasta sunt afectate interesele unei persoane juridice dintre cele prevăzute la art. 176 C. pen.

**Varianta atenuată** [art. 303 alin. (2) C. pen.] constă în deținerea, fără drept, în afara îndatoririlor de serviciu, a unui document ce conține informații secrete de stat, dacă poate afecta activitatea uneia dintre persoanele juridice prevăzute în art. 176 C. pen.

**Varianta agravată** (art. 303 coroborat cu art. 309 C. pen.) se reține dacă prin săvârșirea faptei de divulgare a informațiilor descrisă la varianta tip sau la varianta atenuată s-au produs consecințe deosebit de grave.

Divulgarea informațiilor secrete de stat, deși are unele elemente comune cu divulgarea secretului care periclitează securitatea națională prevăzută în art. 407 C. pen. (obiectul material, subiectul activ nemijlocit), se deosebește de aceasta din urmă, pentru că prin comiterea acțiunii incriminate se afectează interesele sau activitatea unei persoane juridice de drept public, ceea ce justifică incriminarea în grupul infracțiunilor de serviciu.

Prin includerea în sfera ilicitului penal a faptei de divulgare a informațiilor secrete de stat, legiuitorul urmărește asigurarea și respectarea secretului anumitor informații clasificate astfel, privitoare la activitatea autorităților publice, instituțiilor publice sau a altor persoane juridice publice<sup>[1]</sup>.

### **§2. Structura infracțiunii în varianta tip [art. 303 alin. (1) C. pen.]**

#### **2.1. Elementele preexistente**

**A. Obiectul juridic special și obiectul material. a) Obiectul juridic special** îl constituie relațiile sociale ale căror normală formare, desfășurare și dezvoltare nu ar fi posibile fără asigurarea păstrării secretului anumitor informații privitoare la activitatea autorităților publice sau a altor persoane juridice care administrează ori exploatează bunurile proprietate publică.

**b) Obiectul material.** Infracțiunea de divulgare a informațiilor secrete de stat are ca obiect material documentul în care sunt consemnate aceste informații, în cazul în care acesta a fost divulgat prin prezentarea lui altor persoane care au luat cunoștință de conținutul lor. În cazul divulgării informațiilor secrete de stat prin comunicarea lor altor persoane, aceste informații nu constituie obiect material al infracțiunii<sup>[2]</sup>.

[1] I. PASCU, în V. DOBRINOIU Ș.A., *op. cit.*, p. 599 și urm.

[2] V. DONGOROZ ȘI COLAB., *op. cit.*, vol. IV, p. 118.

Potrivit art. 15 lit. a) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate<sup>[1]</sup>, termenul **informații** are înțelesul de orice documente, date, obiecte sau activități, indiferent de suport, formă, mod de exprimare sau punere în circulație.

Întrucât norma de incriminare cuprinsă în art. 303 C. pen. se referă la „informații secrete de stat”, se înțelege că determinarea sferei acestora se face potrivit Legii nr. 182/2002, care în art. 15 lit. f) stabilește **nivelurile de secretizare** care se atribuie informațiilor clasificate din clasa secretelor de stat, acestea fiind: strict secrete de importanță deosebită; strict secrete; secrete.

**B. Subiecții infracțiunii. a) Subiectul activ nemijlocit** (autor) este calificat, acesta putând fi numai un funcționar public care a luat cunoștință de informațiile secrete de stat datorită atribuțiilor de serviciu, deoarece infracțiunea de divulgare a informațiilor secrete de stat este o infracțiune de serviciu. Dispozițiile cuprinse în art. 303 C. pen. nu prevăd extinderea și la alte persoane. Absența unei dispoziții de extindere este justificată de faptul că, în mod obișnuit, despre informații secrete de stat privind interesele unei persoane juridice dintre cele prevăzute în art. 176 C. pen. se ia cunoștință datorită atribuțiilor de serviciu, așa încât s-a socotit suficientă incriminarea divulgării unor astfel de informații secrete de stat atunci când este săvârșită de un funcționar public.

Infracțiunea poate fi săvârșită în **participație** sub forma instigării sau a complicității. Coautoratul presupune ca făptuitorii care săvârșesc nemijlocit infracțiunea de divulgare a informațiilor secrete de stat să aibă calitatea de funcționar public și să fi cunoscut aceste informații datorită atribuțiilor de serviciu.

**b) Subiectul pasiv** special este autoritatea publică, instituția publică sau alte persoane juridice care administrează sau exploatează bunurile proprietate publică; subiect pasiv general este statul, ca titular al valorii sociale privitoare la bunul mers al acestor persoane juridice de interes public.

## 2.2. Conținutul constitutiv

**A. Latura obiectivă. a) Elementul material** la varianta tip constă în acțiunea de divulgare a unor informații secrete de stat.

Prin **divulgare** se înțelege comunicarea, destăinuirea, dezvăluirea sau transmiterea de informații secrete de stat către o persoană neîndreptățită să le cunoască. Acțiunea de divulgare, ca element material al infracțiunii, poate fi realizată oral sau în scris, direct ori indirect, către o persoană sau mai multe.

Pentru existența divulgării, este necesar ca aceasta să fie efectuată în așa fel încât persoana căreia i se face comunicarea să ia în mod efectiv cunoștință despre informațiile secrete de stat. Dacă, datorită formei sale vagi sau generale, făptuitorul s-a referit la informații false sau inexistente, nu va exista elementul material al infracțiunii. În schimb, va exista acest element material, chiar dacă informația a fost numai parțial divulgată sau numai parțial exactă.

Nu are relevanță pentru existența elementului material al infracțiunii de divulgare a informațiilor secrete de stat în varianta tip cine este persoana căreia i s-a divulgat informația secret de stat, dar această persoană nu trebuie să fie un agent al unei

<sup>[1]</sup> M. Of. nr. 248 din 12 aprilie 2002.

puteri sau organizații străine, cunoscut ca atare de făptuitor, pentru că, în acest caz, fapta ar constitui nu divulgarea informațiilor secrete de stat, ci trădare prin transmiterea de informații secrete de stat, infracțiune contra securității naționale prevăzută de art. 395 C. pen.

**b) Cerințe esențiale.** Pentru întregirea elementului material al laturii obiective a infracțiunii de divulgare a informațiilor secrete de stat în varianta tip, este necesară constatarea a două cerințe esențiale.

**Prima cerință esențială** impune ca informațiile secrete de stat divulgate de funcționarul public să fie cunoscute de către acesta datorită atribuțiilor de serviciu.

**A doua cerință esențială** presupune ca informațiile secrete de stat să fie divulgate fără drept de funcționarul public altor persoane.

**c) Urmarea imediată.** La varianta tip a infracțiunii de divulgare a informațiilor secrete de stat, urmarea imediată constă în afectarea intereselor unei persoane juridice dintre cele prevăzute în art. 176 C. pen., care presupune cauzarea unei pagube ori o vătămare a drepturilor și intereselor legitime ale acestora. Dacă această urmare lipsește, fapta nu constituie infracțiunea de divulgare a informațiilor secrete de stat.

**d) Legătura de cauzalitate.** La această variantă de incriminare a faptei de divulgare a informațiilor secrete de stat, întrucât în conținutul ei se prevede o anumită urmare imediată, se înțelege că legătura de cauzalitate trebuie să fie constatată și dovedită.

**B. Latura subiectivă. a) Forma de vinovăție** cerută de norma de incriminare este **intenția**. Aceasta înseamnă că făptuitorul, cu voință, a efectuat acțiunea incriminată, a fost conștient că aceasta a fost ilicită, a prevăzut rezultatul pe care l-a urmărit ori a acceptat producerea lui (intenție directă sau intenție indirectă).

**b) Mobilul și scopul** nu constituie elemente obligatorii ale laturii subiective. Cunoașterea acestora are relevanță în procesul individualizării judiciare a pedepsei.

### **§3. Varianta atenuată [art. 303 alin. (2) C. pen.]**

Varianta atenuată, potrivit prevederilor art. 303 alin. (2) C. pen., presupune deținerea, fără drept, în afara îndatoririlor de serviciu, a unui document ce conține informații secrete de stat, dacă poate afecta activitatea uneia dintre persoanele juridice prevăzute în art. 176 C. pen.

După cum se poate observa, această variantă are unele elemente de structură comune cu ale variantei tip, dar și unele elemente care o particularizează.

**a) Elementul material** constă în deținerea, fără drept, în afara îndatoririlor de serviciu, a unui document ce conține informații secrete de stat.

**A deține** înseamnă a avea în posesia și la dispoziția sa exclusivă un document ce conține informații secrete de stat. Nu interesează titlul cu care deține acest document; ceea ce are relevanță este simpla deținere de fapt în afara îndatoririlor de serviciu.

**b) Cerințe esențiale.** Pentru întregirea elementului material al variantei atenuate, este necesară constatarea a două cerințe esențiale.

**Prima cerință esențială** presupune ca deținerea în afara atribuțiilor de serviciu să aibă loc fără drept.

**A doua cerință esențială** impune ca fapta să poată afecta activitatea uneia dintre persoanele juridice prevăzute în art. 176 C. pen. Această cerință va fi îndeplinită atunci când, datorită importanței documentului ce conține informații secrete de stat deținut de făptuitor, se constată posibilitatea reală de a afecta activitatea acestor persoane juridice de drept public, fapt ce rezultă din ansamblul împrejurărilor de fapt în care s-a efectuat acțiunea incriminată.

**c) Urmarea imediată** la varianta atenuată constă în crearea unei stări de pericol care ar putea să afecteze activitatea persoanelor juridice prevăzute în art. 176 C. pen. Dacă deținerea în afara îndatoririlor de serviciu a unui document ce conține informații secrete de stat exclude posibilitatea de a afecta activitatea subiectului pasiv, fapta nu constituie infracțiune.

#### **§4. Varianta agravată (art. 303 coroborat cu art. 309 C. pen.)**

Din coroborarea prevederilor art. 309 și ale art. 303 C. pen. rezultă că această variantă se reține în ipoteza în care fapta de divulgare a informațiilor secrete de stat a produs **consecințe deosebit de grave**.

Varianta agravată a faptei de divulgare a informațiilor secrete de stat are toate elementele de structură comune cu ale variantei tip sau atenuate, cu deosebirea că urmarea imediată constă în producerea unor consecințe deosebit de grave. Aceasta înseamnă producerea unei pagube materiale mai mare de 2.000.000 de lei (potrivit art. 183 C. pen.).

#### **§5. Formele infracțiunii**

**a) Actele pregătitoare și tentativa.** Divulgarea informațiilor secrete de stat, fiind o infracțiune intenționată și comisivă, este susceptibilă de a fi comisă în forma actelor pregătitoare sau a tentativei, dar acestea nu se pedepsesc.

**b) Consumarea.** Întrucât divulgarea informațiilor secrete de stat are caracterul unei infracțiuni instantanee, se consumă în momentul în care se efectuează acțiunea de divulgare a informațiilor secrete de stat sau în momentul deținerii în afara îndatoririlor de serviciu a unui document ce conține informații secrete de stat cu întrunirea cerințelor esențiale prevăzute de norma de incriminare.

**c) Epuizarea.** Divulgarea informațiilor secrete de stat în varianta tip poate îmbrăca forma infracțiunii continuate, dacă se constată întrunirea condițiilor prevăzute în art. 35 alin. (1) C. pen., iar varianta atenuată poate lua forma infracțiunii continue. În aceste cazuri, fapta de divulgare a informațiilor secrete de stat poate cunoaște și un moment al epuizării, care are loc odată cu încetarea definitivă a activității infracționale.

#### **§6. Sancțiuni**

Varianta tip a faptei de divulgare a informațiilor secrete de stat se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

Varianta atenuată se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă. Instanța poate dispune și pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi, dacă o consideră ca fiind necesară.

Varianta agravată se pedepsește cu pedeapsa prevăzută la varianta tip sau atenuată, ale căror limite speciale se majorează cu jumătate. De asemenea, se poate aplica și pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi.

### **§7. Cauză specială de nepedepsire**

În art. 303 alin. (3) C. pen. a fost instituită o cauză specială de nepedepsire care operează în cazul variantei atenuate a infracțiunii de divulgare a informațiilor secrete de stat. Potrivit acestui text, persoana care deține un document ce conține informații secrete de stat, care poate afecta activitatea uneia dintre persoanele juridice prevăzute în art. 176, nu se pedepsește dacă **predă de îndată documentul** la organul sau instituția emitentă.

După cum se observă din modul de exprimare a legiuitorului în art. 303 alin. (3) C. pen., pentru a opera această cauză specială de nepedepsire, se cere ca făptuitorul să predea de îndată documentul organului sau instituției emitente, adică imediat, pentru că numai în acest fel se exclude posibilitatea de a afecta activitatea uneia dintre persoanele juridice de drept public prevăzute de lege.

## ***Secțiunea a 10-a. Divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice***

### **§1. Conținut legal și caracterizare**

Divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice este incriminată în art. 304 coroborat cu art. 308 și art. 309 C. pen., într-o variantă tip, două variante atenuate și două variante agravate.

**Varianta tip** [art. 304 alin. (1) C. pen.] constă în divulgarea, fără drept, a unor informații secrete de serviciu sau care nu sunt destinate publicității, de către cel care le cunoaște datorită atribuțiilor de serviciu, dacă prin aceasta sunt afectate interesele sau activitatea unei persoane.

**Prima variantă atenuată** [art. 304 alin. (2) C. pen.] presupune divulgarea, fără drept, a unor informații secrete de serviciu sau care nu sunt destinate publicității, de către cel care ia cunoștință de acestea.

**A doua variantă atenuată** (art. 304 coroborat cu art. 308 C. pen.) se reține când faptele descrise în art. 304 sunt săvârșite de către sau în legătură cu persoanele care exercită permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice dintre cele prevăzute în art. 175 alin. (2) C. pen. ori în cadrul oricărei persoane juridice.

**Prima variantă agravată** [art. 304 alin. (3) C. pen.] se realizează dacă, urmare a fetei descrise la varianta tip și la prima variantă atenuată, s-a săvârșit o infracțiune împotriva investigatorului sub acoperire, a martorului protejat sau a unei persoane incluse în Programul de protecție a martorilor ori dacă s-a comis cu intenție o infracțiune contra vieții.

**A doua variantă agravată** (art. 304 coroborat cu art. 309 C. pen.) există în cazul în care fapta de divulgare a informațiilor secrete de serviciu sau nepublice, în oricare

dintre variantele de incriminare prevăzute în art. 304 C. pen., a produs consecințe deosebit de grave.

Divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice constituie o incriminare nouă numai sub aspectul caracterului autonom al reglementării, întrucât, în privința conținutului, aceasta reunește în linii mari reglementările prevăzute în art. 298 C. pen. anterior (divulgarea secretului economic) și art. 20 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor<sup>[1]</sup>.

## **§2. Structura infracțiunii în varianta tip [art. 304 alin. (1) C. pen.]**

### **2.1. Elementele preexistente**

**A. Obiectul juridic special și obiectul material. a) Obiectul juridic special** îl constituie relațiile sociale privind protecția intereselor persoanelor fizice și normala desfășurare a activității persoanelor juridice de drept public sau a altor persoane juridice, care este incompatibilă cu divulgarea de informații secrete de serviciu sau care nu sunt destinate publicității de către cei care le cunosc datorită atribuțiilor de serviciu sau de către cei care iau cunoștință de acestea.

**b) Obiectul material.** De regulă, infracțiunea de divulgare a informațiilor secrete de serviciu sau nepublice, în nicio variantă de incriminare, nu are un obiect material. În ipoteza în care divulgarea privește însă un document care conține informații secrete de serviciu sau nepublice, obiectul material este însuși documentul în cauză.

**B. Subiecții infracțiunii. a) Subiectul activ nemijlocit** (autor) la varianta tip este calificat, acesta putând fi numai o persoană care cunoaște informațiile secrete de serviciu sau nepublice datorită atribuțiilor de serviciu. Fac parte din această categorie anumiți funcționari publici sau alți angajați care lucrează nemijlocit cu astfel de informații (de exemplu, un funcționar public de la un minister care, în virtutea atribuțiilor de serviciu, lucrează permanent cu astfel de informații), precum și funcționarii publici sau alți angajați care, cu prilejul unor însărcinări, iau cunoștință în unitatea respectivă de aceste informații (de exemplu, o echipă de control).

**Participația penală** este posibilă sub forma instigării sau a complicității. În cazul coautoratului la varianta tip, coautorii trebuie să fi cunoscut informațiile de serviciu sau nepublice ca urmare a atribuțiilor de serviciu.

**b) Subiectul pasiv** este persoana fizică sau persoana juridică ale cărei interese sau activitate au fost afectate prin săvârșirea infracțiunii de divulgare a informațiilor secrete de serviciu sau nepublice.

### **2.2. Conținutul constitutiv**

**A. Latura obiectivă. a) Elementul material** al infracțiunii de divulgare a informațiilor secrete de serviciu sau nepublice în varianta tip îl constituie acțiunea de divulgare a unor informații secrete de serviciu sau care nu sunt destinate publicității.

<sup>[1]</sup> A se vedea, în acest sens, *Expunerea de motive la proiectul noului Cod penal*, [www.cdep.ro](http://www.cdep.ro).

Prin **divulgare** se înțelege darea în vileag, adică transmiterea, comunicarea prin orice mijloace (verbal, în scris, prin arătarea unor documente sau înscrisuri etc.), către una sau mai multe persoane, a unor informații secrete de serviciu ori nepublice.

Nu are importanță pentru realizarea elementului material cine este persoana față de care s-a făcut divulgarea ori dacă divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice a avut loc în totalitate sau numai parțial.

**b) Cerințe esențiale.** Pentru ca acțiunea de divulgare a unor informații secrete de serviciu sau nepublice să constituie element material al infracțiunii, este necesară constatarea cumulativă două cerințe esențiale.

**Prima cerință esențială** este aceea ca divulgarea unor informații secrete de serviciu sau nepublice să se facă fără drept, adică în alte condiții decât permite legea.

**A doua cerință esențială** impune ca prin divulgarea de informații secrete de serviciu sau nepublice să fi fost afectate interesele sau activitatea unei persoane fizice sau juridice.

Dacă fapta nu întrunește aceste cerințe esențiale, nu va constitui infracțiune.

**c) Urmarea imediată** constă în afectarea intereselor sau a activității unei persoane fizice sau juridice.

**d) Legătura de cauzalitate.** Divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice fiind o infracțiune de rezultat, legătura de cauzalitate între elementul material (acțiunea de divulgare a unor informații secrete de serviciu sau nepublice) și urmarea imediată (afectarea intereselor sau a activității unei persoane fizice sau juridice) trebuie să fie constatată și dovedită.

**B. Latura subiectivă. a) Forma de vinovăție** cerută de norma de incriminare este **intenția**, care presupune cunoașterea de către făptuitor a caracterului de informații secrete de serviciu sau care nu sunt destinate publicității, precum și prevederea că, prin acțiunea de divulgare fără drept a acestora, vor fi afectate interesele sau activitatea unei persoane fizice sau juridice.

**b) Mobilul și scopul** urmărit de făptuitor nu constituie elemente obligatorii ale laturii subiective, cunoașterea acestora ajutând instanțele la individualizarea judiciară a pedepsei aplicate făptuitorului.

În practică s-a decis că fapta inculpatului care, în calitate de agent de poliție, în două rânduri, a divulgat, fără drept, unor persoane fizice informații nepublice pe care le cunoștea datorită atribuțiilor de serviciu legate de efectuarea unor controale tematice întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de divulgare a informațiilor secrete de serviciu sau nepublice, prevăzută de art. 304 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 35 alin. (1) C. pen.<sup>[1]</sup>

### **§3. Prima variantă atenuată [art. 304 alin. (2) C. pen.]**

Așa cum am mai arătat, această infracțiune, potrivit dispozițiilor art. 304 alin. (2) C. pen., constă în divulgarea, fără drept, a unor informații secrete de serviciu sau care nu sunt destinate publicității, de către cel care ia cunoștință de acestea.

<sup>[1]</sup> C.A. București, s. a II-a pen., dec. nr. 562 din 10 aprilie 2017, nepublicată.



Ceea ce particularizează această variantă de varianta tip are în vedere, în principal, două elemente de structură, și anume subiectul activ nemijlocit și urmarea imediată.

**a) Subiectul activ nemijlocit** al primei variante atenuate este o altă persoană decât cea care ia cunoștință de informațiile secrete de serviciu sau care nu sunt destinate publicității ca urmare a atribuțiilor de serviciu. Aceasta poate cunoaște informațiile, de exemplu, din eroare sau în orice alt mod care îi oferă posibilitatea să ia cunoștință de ele.

**b) Urmarea imediată** la prima variantă atenuată constă într-o stare de pericol pentru interesele sau activitatea unei persoane.

#### **§4. A doua variantă atenuată (art. 304 coroborat cu art. 308 C. pen.)**

Această variantă se reține când fapta de divulgare a informațiilor secrete de serviciu sau nepublice este săvârșită de către sau în legătură cu persoanele care exercită, permanent sau temporar, cu sau fără remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice dintre cele prevăzute în art. 175 alin. (2) C. pen. ori în cadrul oricărei persoane juridice.

Ceea ce deosebește cea de-a doua variantă atenuată de incriminare a faptei de divulgare a informațiilor secrete de serviciu sau nepublice de celelalte variante sunt, pe de o parte, subiectul activ nemijlocit, iar, pe de altă parte, subiectul pasiv<sup>[1]</sup>.

**a) Subiectul activ nemijlocit** la această variantă este o persoană care exercită, permanent sau temporar, cu sau fără remunerație, o însărcinare de orice natură în

[1] C.A. Constanța, s. pen., min. și fam., dec. nr. 720 din 10 iulie 2019, www.rolii.ro. Norma de incriminare de la art. 304 alin. (2) C. pen. are în vedere informațiile (secrete de serviciu sau care nu sunt destinate publicității) a căror divulgare creează o stare de pericol pentru persoana fizică sau juridică la care se referă. Caracterul agravant al infracțiunii de la alin. (1) este dat de aceea că informațiile sunt divulgate de către cel care le cunoaște datorită atribuțiilor de serviciu și de afectarea (efectivă) a intereselor sau activității unei persoane, iar faptul că la varianta atenuată de la alin. (2) legiuitorul nu a prevăzut expres că divulgarea trebuie să creeze o stare de pericol pentru persoana la care se referă informațiile nu înseamnă că o asemenea stare de pericol nu trebuie să existe, având în vedere chiar natura infracțiunii (de pericol). Or, o asemenea stare de pericol nu există în speță, întrucât, ca urmare a discuției avute cu inculpatul, martorul nu a intrat în posesia unor informații care să fi putut duce la periclitarea în vreun fel a altor persoane. În ceea ce privește statutul de polițist al acestor persoane, acesta nu numai că era cunoscut martorului, dar era și accesibil oricărei persoane, reieșind din declarațiile de avere postate chiar pe site-ul instituțiilor în cadrul cărora martorii își desfășurau activitatea. Astfel fiind, în mod greșit instanța de fond a apreciat că, și în aceste condiții, fapta de care este acuzat inculpatul este prevăzută de legea penală, întrucât, deși în declarația de avere dată publicității martorii menționau că lucrează în poliție. „faptul că acest gen de informații generale există pe site-ul Ministerului de Interne nu înseamnă că trebuie subliniate și aduse în mod prioritar în atenția lumii interlope”.

Elementul material al infracțiunii prevăzute de art. 304 alin. (2) C. pen. constă în „divulgarea” informațiilor nepublice, iar nu în „scoaterea în evidență/aducerea în atenția publicului” a unor informații publice. În ceea ce privește intenția martorului de a se transfera la o altă structură, chiar dacă s-ar accepta că aceasta ar fi devenit cunoscută inculpatului cu ocazia prezentării bilanțului instituției, și nu din „zvонul public”, precum și faptul că acesta ar conduce un autoturism de culoare neagră nu pot constitui informații nedestinate publicității a căror divulgare este de natură a pune în pericol persoanele la care se referă informațiile (cea dintâi fiind o informație lipsită de efecte concrete, iar cea de-a doua fiind o informație prea generală, ambele de natură a satisface, eventual, o simplă curiozitate, și nu de a-i folosi pentru vătămarea în vreun fel a martorului). De altfel, chiar martorul a declarat că pe el îl interesa doar „bârfa cu drogurile”.